

РЕШЕНИЕ

№ 5450

гр. София, 17.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 17.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на
прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **10782** по описа за
2024 година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от
Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура", подадена
чрез юрисконсулт К., срещу Решение № 4273 от 26.09.2024г., постановено по АНД №
20241110201109 описа за 2024г. по описа на Софийския районен съд, 97-ми състав, с
което е отменен електронен фиш № [ЕГН] на Агенция "Пътна Инфраструктура", с
който на ЕТ „Магдак - Радостин Митев“ на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. с чл. 179,
ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена „имуществена
санкция“ в размер на 2500 лв. за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на обжалвания
съдебен акт. Касаторът счита и излага подробни доводи, че неправилно районният съд
е приел, че законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на
административнонаказателна отговорност по чл.179, ал.3б от ЗДвП с издаване на
електронен фиш. Оспорва се извода, че формулираното в електронния фиш
административнонаказателно обвинение е неясно, тъй като не било посочено какъв е
размерът на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, както и по какъв начин същата е
била изчислена. Възражава се и срещу другите посочени от СРС самостоятелни
основания за отмяната на процесния електронен фиш. Претендира се отмяна на

обжалваното решение и потвърждаване на електронния фиш. В проведеното по делото заседание касаторът, представляван от юрисконсулт Г., поддържа касационната жалба със съображенията, изложени в нея.

Ответникът - ЕТ „Магдак - Радостин Митев“, представляван от адв. Т., в писмен отговор и в съдебно заседание изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира разноски.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура моли за потвърждаване решението на СРС.

Административен съд София – град в настоящия касационен състав, като взе предвид наведените касационни основания, извърши проверка на обжалваното съдебно решение съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, а по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 01.09.2021 г. в 09:25 ч. пътно превозно средство влекач „М. ТХГ“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на ЕТ „Магдак - Радостин Митев“, с технически допустима максимална маса 19 000 кг., брой оси 2 /две/, екологична категория Евро 6С, в състав с ремарке с общ брой оси 5 /пет/, с обща технически допустима максимална маса на състава 44 000 кг., се движел на територията на Столична община по път А-6 км. 50+427, с посока нарастващ километър. Пътят бил включен в обхвата на платената пътна мрежа.

По силата на договор за наем от 02.01.2019 г. композицията на превозното средство била предоставена на „Магдак“ ЕООД за временно и възмездно ползване. Търговското дружество сключило договор № [ЕГН]/21.01.2021 г., с който е възложило на „Адванст Джи Пи Ес Технолоджи“ ООД дейности по монтаж, настройка и поддръжка на изправността на GPS устройства, както и осигуряването на функционирането на система за G P S наблюдение на автомобилите, с които възложителят оперирал.

Движението на превозното средство по посочения сегмент от платената пътна мрежа било установено е техническо устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, което се намирало на път А-6, км 50+427. Видно от становище от отдел „Управление на информационна система и инфраструктура“, Национално тол управление, за датата и часа на нарушението няма получени маршрутни карти за процесното ППС, както и няма получена и платена тол декларация за сегмента на рамката към момента на отчитане на нарушението. Автомобилът бил снабден с GPS устройство за проследяване, което е записвало данни за движението на автомобила, но не е имало възможност да ги предава в реално време. Причината за това е била регистрираният на процесната дата продължителен проблем по трасето на мобилния оператор, който засегнал трансфера на данни в реално време. Съответно, данните от устройството на превозното средство са били изпратени към системата за пътно таксуване със закъснение, едва след отстраняването на трансферния проблем от страна на мобилния оператор в 21:30 часа. От дружеството, отговорно за техническото обслужване на инсталираното в ППС проследяващо устройство, са известили тол декларатора за причините за забавеното изпращане на данни към тях от абонатите им.

Въпреки това за установеното нарушение бил издаден процесният електронен фиш №

[ЕГН] за нарушение на разпоредбата на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, съобразно утвърден образец на електронен фиш, по силата на който на основание чл. 187, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на едноличния търговец - собственик на ППС, била наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева. ЕФ бил издаден на 03.02.2023 г. и връчен на представител на жалбоподателя на 01.11.2023 г.

За да отмени електронния фиш, районният съд е приел, че е допуснато съществено процесуално нарушение, доколкото в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, в релевантната си спрямо относимите към делото факти редакция, не е предвидена възможност да се издава такъв при констатиране на нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Освен това е приел, че е допуснато процесуално нарушение, свързано с описанието на нарушението, тъй като не е посочен дължимият, но незаплатен размер на пътната такса, нито дори тол сегмента, за който тя се дължи, неговата начална и крайна точка или дължина, както и за която и да е от другите характеристики на пътя, заложили като критерии за определяне на дължимата пътна такса. Също така, съдът е приел, че макар към датата на нарушението по обжалвания електронен фиш разпоредбите на чл. 106, ал. 7-9 ЗП да не са били част от действащата правна уредба, то доколкото разпоредбите на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. имат пряко действие, е налице противоречие на процедурата по реализиране административнонаказателната отговорност с реда, предвиден в Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г., като лицето не е следвало да бъде директно санкционирано, а да му се предостави възможност да заплати дължимата пътна такса за процесния сегмент от пътя. На последно място, съдът е посочил, че налагането на имуществена санкция в размер на 2500 лева за незаплатена пътна такса в значително по-нисък размер се явява в противоречие и с принципа за пропорционалност, регламентиран в чл. 5 от ДЕС, с оглед максималния възможен размер на дължимата такса, определен по реда на чл. 106, ал. 5 от Закона за пътищата, вр. с чл. 29 от Тарифата за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа.

Решението е правилно.

Настоящият съдебен състав не споделя извода на СРС, че поради санкционирането на лицето с електронен фиш е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като не е спазен общия ред за ангажиране на административнонаказателна отговорност чрез съставяне на АУАН и издаване на наказателно постановление. Въпреки че подходът на законодателя в случая не съответства на изискванията на законодателната техника и на разпоредбите на ЗНА, което дава основания за критика, тълкуването на разпоредбите на чл.167а, ал.2,т.8, чл.167а, ал.4, изр. първо и чл.189ж, ал.7 от ЗДвП не оставя съмнение, че законодателят е целял и макар по един непрецизен начин е регламентирал възможността за ангажиране на административнонаказателна отговорност на правните субекти за нарушения по чл. 179, ал. 3-Зв ЗДвП чрез издаване на електронни фишове.

Правилно обаче районният съд е преценил, че е допуснато процесуално нарушение, свързано с описанието на нарушението. В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП е предвидено заплащането на такса за изминатото разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 106, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а

дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. В случая, както и районният съд е установил, в процесния електронен фиш не са посочени данни за тол сегмента, за който се дължи незаплатената пътна такса, неговата начална и крайна точка или дължина, както и за която и да е от другите характеристики на пътя, заложи като критерии за определяне на дължимата пътна такса.

Правилно СРС е приложил закона и като е приел, че по силата на прякото действие на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. жалбоподателят не е следвало да бъде директно санкциониран, а да му се предостави възможност да заплати дължимата пътна такса за процесния сегмент от пътя и едва ако той не е сторил това доброволно, е следвало да се пристъпи към ангажиране на административнонаказателна отговорност. В тази връзка съдът е направил обосновано заключение, че в конкретния случай автоматичното пристъпване към налагане на имуществена санкция е било недопустимо и поради констатирания технически проблем по трасето на мобилния оператор, което е довело до обективна невъзможност за предаване на генерираните данни в реално време. Както и районният съд е посочил, това по естеството си съставлява пречка от обективен характер, от която не следва да се правят изводи във вреда на санкционираното лице, без да му е предоставена възможност да отстрани вредните последици от настъпилата нередовност.

На последно място, обосновано районният съд е приел и че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение. Правилността на извода на районния съд се подкрепя и от постановеното от Съда на ЕС Решение от 21.11.2024 г. по дело C-61/ 2023 г., според което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Предвид изложеното СРС правилно е отменил процесния електронен фиш като незаконосъобразен, поради което решението му следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на ответника по касация за присъждане на разноски за касационното производство, възлизащи общо на 572 лв.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в и чл.63д от ЗАНН, Административен съд София - град, XIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4273 от 26.09.2024г. на Софийския районен съд, 97-ми

състав, постановено по АНД № 20241110201109 описа за 2024г.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на ЕТ „Магдак - Радостин Митев“ разноси за касационното производство в размер на 572 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: